

«Προϋπολογισμός 2019»: Ταξικός – Αντιστασιακός – Μνημονιακός Η απάντηση της Αριστεράς*

Γιάννης Τόλιος, μέλος ΠΓ της ΛΑΕ, υπεύθυνος Οικονομικής Πολιτικής

Εισαγωγή

Το «οικονομικό πρόβλημα» με τις κοινωνικές και πολιτικές του προεκτάσεις, παραμένει στο επίκεντρο της κοινωνικής ζωής αναζητώντας ουσιαστική λύση.!! Η «τυπική έξοδος» από τα Μνημόνια, αξιοποιείται από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, για την καλλιέργεια ενός νέου «success story», αποσιωπώντας την εφαρμογή Μνημονιακών μέτρων την τελευταία τετραετία. Ισχυρίζεται μάλιστα ψευδώς ότι ...«Λιτότητα τέλος», ότι «εμείς αποφασίζουμε για την οικονομική πολιτική», ότι «ανοίγει ο δρόμος της ανάπτυξη και βελτίωσης της ζωής των πολιτών», κá.!

1. Έξοδος από Μνημόνια, μετα-Μνημονιακή «Λιτότητα» και «Επιτροπεία»

Η «τυπική έξοδος» από τα Μνημόνια δεν σημαίνει ασφαλώς κατάργηση της Λιτότητας και Επιτροπείας. Έχουμε μπροστά μας ένα 4^ο άτυπο Μνημόνιο με αυστηρή Επιτροπεία ως το 2022 και σε βάθος χρόνου ...ως το 2060. Οι δεσμεύσεις είναι σκληρές και εξυπηρετούν τρεις βασικούς στόχους:

A) Εξασφάλιση πληρωμής τοκοχρεολυσίων στους δανειστές

B) Αύξηση κερδοφορίας του κεφαλαίου

Γ) Συντριβή των εργασιακών δικαιωμάτων (μισθοί, ωράρια, συνθήκες εργασίας, κá).

Αυτή η πολιτική, εκτός από την ένταση της ανισοκατανομής του εισοδήματος σε βάρος των εργαζόμενων, των συνταξιούχων, της νεολαίας και των ευρύτερων λαϊκών στρωμάτων, γεννάει αυταρχισμό, λαϊκισμό, κá, ενώ υποβαθμίζει δραματικά την εθνική και λαϊκή κυριαρχία, τα κοινωνικά και εργασιακά δικαιώματα, κá. Από την άλλη δημιουργεί «εν δυνάμει» έδαφος, για την ανάπτυξη κοινωνικών κινημάτων και ριζοσπαστικών ανατροπών.!

2. Υπερ-αισιόδοξες προβλέψεις και εκλογικές σκοπιμότητες

Μετά από μια 8ετία (2009-16) συνεχούς καταβύθισης της οικονομίας και της κοινωνίας στην κρίση, υπάρχει τελευταία μια «ασθενική» ανάκαμψη, κυρίως της κερδοφορίας των μεγάλων επιχειρήσεων στα προ κρίσης επίπεδα. Το ΑΕΠ από 242,1 δις € το 2008, έπεσε στα 174,4 δις το 2016 και εκτιμάται ότι θα φθάσει στα 185,6 δις € το 2018. Η κυβέρνηση «εν όψει» εκλογών, καταφεύγει σε υπερ-αισιόδοξες προβλέψεις, για να στηρίξει τις προεκλογικές της υποσχέσεις.!!

Το 2019 προβλέπεται αύξηση ΑΕΠ 2,5% (ΟΟΣΑ, ΕΕ ΔΝΤ προβλέπουν 2%), παρ' ότι η *κατανάλωση* θα αυξηθεί οριακά (ιδιωτική 1,1% και δημόσια 0,6%), οι *επενδύσεις* καρκινοβατούν (μείωση δημοσίων και απροσδιόριστη η αύξηση των ιδιωτικών), ενώ η *ανεργία* θα κινηθεί γύρω στο 20% και στους νέους κοντά στο 35%.!! Οι υπερ-αισιόδοξες προβλέψεις στον Προϋπολογισμό 2019, αφορούν *την επίτευξη «υπερ-πλεονασμάτων»* (3,96% του ΑΕΠ το 2018 και 4,25% το 2019) με συνέχιση της «φτωχοποίησης» του ελληνικού λαού, στη βάση των οποίων *θεμελιώνονται «παροχές» 910 εκατ.* το 2019, ορισμένες «μεταχρονολογημένες» για το 2020.! Οι υποσχέσεις της κυβέρνησης είναι σε μεγάλο βαθμό «στον αέρα», αφού οι «θεσμοί» έχουν τον τελευταίο λόγο (τήρηση δεσμεύσεων) με ....«φραγγέλιο συμμόρφωσης» την μη επιστροφή τόκων από την ΕΚΤ., κα.!!

3. Έσοδα και δαπάνες Προϋπολογισμού 2019

Το 2019 προβλέπονται έσοδα 53 δις, δαπάνες 59 δις και ταμιακό έλλειμμα 6 δις (τόκοι δημόσιου χρέους (κάλυψη με β/χ-δανεισμό). Η αύξηση εσόδων κατά 450 εκατ. κυρίως από ΦΠΑ (200 εκατ), ΕΦΚ (140 εκατ), κá. Ελλάδα 2017: οι φόροι 39,4% του ΑΕΠ. Στις χώρες ΟΟΣΑ μέσος όρος 34,2% του ΑΕΠ.!! Οι παλιές συντάξεις δεν μειώνονται, οι νέες «ψαλιδίζονται» και όλες μαζί «παγώνουν» ως το 2022 (μείωση 8-10%), ενώ αυξάνει η «ουρά» των νέων συνταξιούχων (περί τους 100.000 περιμένουν να πάρουν τη σύνταξη τους).!!

Ο ΕΝΦΙΑ μειώνεται κατά μέσο όρο 10% (μέχρι 60.000, ως 100.000, ως 150.000, ως 200.000 και άνω των 200.000 €). Μείωση ασφαλιστικών εισφορών ελευθέρων επαγγελματιών & αγροτών κατά 1/3. Μείωση φορολογίας «εταιρικών κερδών» από 29% σε 25% και «μερισμάτων» από 15% σε 5%, καθώς επιδότηση 50% ασφαλιστικών εισφορών για απασχόληση νέων ως 24 ετών. Μείωση του «αφορολόγητου» κατά 40 % από 2020 (από 8.386 σε 5.386 €)

Ο κατώτατος μισθός αντί επαναφορά στα 751 €, μικρή αύξηση, που εξανεμίζεται από τη μείωση του αφορολόγητου. Μείωση κοινωνικών δαπανών (μισθοδοσία -500 εκατ., επιχορήγηση ασφαλ.ταμείων -935 εκατ., Νοσοκομεία -75 εκατ., παροχές ασθενείας -380 εκατ., επιδόματα ανεργίας -63 εκατ., επιχορηγήσεις ΟΤΑ - 1 δις, αθλητισμός-πολιτισμός -13 εκατ.) Αντίθετα αύξηση στρατιωτικών δαπανών 79 εκατ. (από 3.280 σε 3.359 εκατ.). Τέλος στις δοσοληψίες με την ΕΕ, έχουμε μείωση του ύψους των καθαρών εισροών (από 4,1 δις σε 3,8 δις).!!

4. Δημόσιο και Ιδιωτικό Χρέος

Το «δημόσιο χρέος» στο όνομα του οποίου εφαρμόστηκαν τα Μνημόνια, αυξάνει (από 297 δις ή 113% του ΑΕΠ το 2009) και εκτιμάται σε 335 δις € στο τέλος του 2018 (ή 180,4% του ΑΕΠ), ενώ το σύνολο των δαπανών εξυπηρέτησης (τοκοχρεολύσια) στο διάστημα 2009-2017, ανήλθαν 336,2 δις.! Δηλαδή «αποικία χρέους».!! Η διαχρονική εφαρμογή ακραίων νεοφιλελεύθερων μέτρων λιτότητας και οι δεσμεύσεις για πλεονάσματα

τουλάχιστον 3,5% του ΑΕΠ ως το 2022 και 2,2% ως το 2060 (!!), αποτελούν βασική αιτία της κοινωνικής εξαθλίωσης του ελληνικού λαού. Το ποσοστό του πληθυσμού που ζει κάτω από τα όρια της φτώχειας, από 18% το 2010, βρίσκεται σήμερα στο 47%. Η διακοπή πληρωμής, με στόχο τη βαθιά διαγραφή του, κάνοντας χρήση του διεθνούς δικαίου (κυριαρχικό δικαίωμα), αποτελεί τη μόνη ελπιδοφόρα προοπτική ουσιαστικής επίλυσης του.

Από την άλλη το «ιδιωτικό χρέος», ξεπερνάει τα 225 δις (χρέη στις ΔΥΟ 103 δις, στις τράπεζες 88 δις, ασφαλιστικά ταμεία 35 δις, κá). Κατασχέσεις τραπεζικών λογαριασμών, ηλεκτρονικοί πλειστηριασμοί ακινήτων, είναι στην ημερήσια διάταξη. Το 2018 εκτιμάται ότι θα φθάσουν τις 18.000 ενώ το 2019 σε 32.000.!! Οι μαζικές εξώσεις και άστεγες οικογένειες στους δρόμους είναι η λογική προέκταση των ηλεκτρονικών πλειστηριασμών. Η εφαρμογή «Σεισάχθειας» στα χρέη λαϊκών νοικοκυριών με χαμηλό εισόδημα και ιδιοκτησία και η απόλυτη προστασία της πρώτης κατοικίας αποτελεί ζωτική ανάγκη. Επίσης μερική διαγραφή και διευκολύνσεις πληρωμής για μια άλλη μεγάλη κατηγορία, είναι η μόνη ρεαλιστική και δίκαιη λύση. Όσον αφορά του «στρατηγικούς κακοπληρωτές», να πληρώσουν για τα «θαλασσοδάνεια» που πήραν.!

5.Υπερ-Ταμείο και ....η «αρπαγή των Σαβίνων» !!

Η αρπαγή της δημόσιας περιουσίας (ΔΕΚΟ, ακίνητα, γη, υποδομές, κá), αποτελεί την άλλη όψη της «φτωχοποίησης» του ελληνικού λαού από τους δανειστές. Στο νέο άτυπο Μνημόνιο, υπάρχει «ρήτρα» ότι τα περιουσιακά στοιχεία του Υπερ-Ταμείου (μέχρι ύψος 25 δις) δεσμεύονται για αποπληρωμή του χρέους. Εκτός από την πώληση κερδοφόρων ΔΕΚΟ, σκανδαλώδεις είναι οι όροι πώλησης και «αξιοποίησης» 10.119 ακινήτων του δημοσίου από εγχώριους και ξένους ιδιώτες. Η «πατέντα» είναι τα 28 ακίνητα ΤΑΙΠΕΔ που πωλήθηκαν το 2014 αντί 261 εκατ. με δέσμευση ενοικίασης τους για 20 χρόνια από το δημόσιο αντί 520 εκατ. (26 εκατ. το χρόνο).!!

Όλες οι «στρατηγικής σημασίας» ΔΕΚΟ (ενέργεια, τηλεπικοινωνίες, λιμάνια, αεροδρόμια, εταιρίες υδάτων, Μετρό, ΟΣΕ, δημόσια κτήρια, οδικοί άξονες, αμυντικές βιομηχανίες, κá), έχουν περάσει, η πρόκειται να περάσουν σε ιδιώτες. Το τίμημα είναι συνήθως πολύ χαμηλό. Στο διάστημα 2011-19, το συνολικό τίμημα ανήλθε σε 8,9 δις και έχουν καταβληθεί 6,5 δις.!! Η επαναφορά στο δημόσιο έλεγχο κερδοφόρων ΔΕΚΟ και η επέκτασή τους σε στρατηγικούς τομείς, είναι βασικός όρος για την εφαρμογή εναλλακτικής πολιτικής εξόδου από την κρίση (μοχλός ανάπτυξης, εξασφάλιση δημόσιων αγαθών και υπηρεσιών Κ.Ω. στους πολίτες, παραγωγή εισοδήματος, δημιουργία θέσεων εργασίας, ενίσχυση εθνικής κυριαρχίας, κá).

6.Παραγωγική Ανόρθωση-Απασχόληση-Ανεργία

Αγαπημένο σλόγκαν της κυβέρνησης είναι η «δίκαιη ανάπτυξη». !! Κρίσιμα ερωτήματα: πόση ανάπτυξη, τι είδους ανάπτυξης, σε όφελος τίνος; Τα Μνημόνια και η λιτότητα επέφεραν καταβάρθρωση του ΑΕΠ κατά -26% στο διάστημα 2010-16, ενώ ενέτεινε την ανισοκατανομή εισοδήματος, μείωση

κατανάλωσης και επενδύσεων, μείωση ζήτησης, παραγωγής, απασχόλησης και αύξησε κατακόρυφα την ανεργία. Η εσωτερική υποτίμηση της εργατικής δύναμης για τόνωση της 'εξωστρέφειας' (εξαγωγές) ήταν «Πύρρειος νίκη»!.

Οι περικοπές των δημοσίων επενδύσεων (ΠΔΕ) κατά 1/3 στη δεκαετία 2010-2018 (από 10 δις, σε 6,5 δις), χάριν των «πρωτογενών πλεονασμάτων», επέφεραν μεγάλη συρρίκνωση της παραγωγικής βάσης. Από την άλλη η συντριβή των μισθών και των εργασιακών δικαιωμάτων, οι ελαστικές σχέσεις εργασίας ενώ αύξησαν την κερδοφορία, δεν αύξησαν τις επενδύσεις εγχώριες και ξένες. Οι όποιες άμεσες ξένες επενδύσεις (ΑΞΕ) αφορούσαν κυρίως την αρπαγή κερδοφόρων ΔΕΚΟ. Ταυτόχρονα οι Μικροεπιχειρήσεις (ΕΒΕ), αγρότες, ελεύθεροι επαγγελματίες, συμπιέζονται από την υπερφορολόγηση και την έλλειψη ρευστότητας (χορηγήσεις δανείων με το σταγονόμετρο).!

Υπάρχει ζωτική ανάγκη, η εφαρμογή σχεδίου παραγωγικής ανόρθωσης, με ουσιαστική συμμετοχή του λαού στην επεξεργασία των στόχων του, με κλαδικές και οριζόντιες πολιτικές, με περιφερειακά και τοπικά προγράμματα ανάπτυξης, με ενίσχυση των μορφών «κοινωνικής οικονομίας», με αύξηση των θέσεων εργασίας, δικαιότερη κατανομή εισοδήματος, κá. πρόκειται για βασικό άξονα της εναλλακτικής πολιτικής προοδευτικής εξόδου της οικονομίας από την κρίση.

7. Μονόδρομος της Ευρωζώνης ή Ισότιμες διεθνείς σχέσεις ;

Η διέξοδος από την κρίση, έχει άμεση σχέση και με τη παραμονή ή όχι της χώρας στην ΟΝΕ. Οι ακραίες ν/φ-πολιτικές λιτότητας συνδέονται άμεσα με την υπερεθνική Επιτροπεία. Η δεκαετία 2008-18 έδειξε σε όλες τις χώρες, ιδιαίτερα στις χώρες του νότου, ότι το οικοδόμημα της ΟΝΕ και του Ευρώ, γεννά μεγάλες ενδογενείς αντιθέσεις, που εκδηλώνονται με διαφορετική ένταση σε κάθε χώρα και συνολικά στην ΕΕ. Η οικοδόμηση της «Ενωμένης Ευρώπης», έχει ως υλικά την «ισχύ» και τον «ανταγωνισμό», αντί την «ισότιμη συνεργασία» μεταξύ χωρών κα λαών. Το γεγονός ότι ένα άτυπο όργανο, το «Eurogroup», αποφασίζει σχεδόν τα πάντα, με κυρίαρχη επιρροή της Γερμανίας, συμπυκνώνει τα αδιέξοδα του εγχειρήματος.

Τα σχέδια «μεταρρύθμιση» της Ευρωζώνης και της ΕΕ, έχουν πρότυπο την «Ευρώπη των πολλών ταχυτήτων» (με *αυστηρότερη εποπτεία και πειθάρχηση των χ-μ στις νεοφιλελεύθερες πολιτικές, με στενότερη εποπτεία των εθνικών προϋπολογισμών, με στρατιωτικοποίηση των οικονομιών, ίδρυση υπηρεσίας αντικατασκοπείας, ενίσχυση της ιμπεριαλιστικής επιθετικότητας της ΕΕ, κá*), δαιωνίζουν τα ελλείμματα δημοκρατίας, ανάπτυξης ισότιμων διεθνών σχέσεων, διασφάλισης θεμελιωδών δικαιωμάτων των εργαζόμενων και κυριαρχικών δικαιωμάτων των λαών. *Ειδικότερα τα σενάρια για το μέλλον των «ιδίων πόρων», κινούνται σε αντίθετη κατεύθυνση από τις ανάγκες των ευρωπαϊκών κοινωνιών.* Η αναζήτηση κονδυλίων για κάλυψη νέων αναγκών, επικεντρώνεται κυρίως στη μείωση των κονδυλίων προς την γεωργία και την πολιτική συνοχής (περιφερειακή ανάπτυξη, κοινωνική πολιτική, κá), ενώ αντίθετα η αύξηση των κονδυλίων για στρατιωτικούς σκοπούς θεωρείται δεδομένη. *Ακόμα και το πιθανό σενάριο αύξησης των «ιδίων πόρων»*

παραμένει ασαφές, χωρίς καμιά συγκεκριμένη αναφορά για αύξηση τους (πχ. στο 2% ή 5% του ΑΕΠ).

8.Το «δίλημμα» με ...πολλαπλές εκδοχές

Οι πολιτικές δυνάμεις του «Μνημονιακού τόξου» (κυβέρνηση και αντιπολίτευση), αποφεύγουν να μιλήσουν για τις βαθύτερες αιτίες της κρίσης και εξαντλούν την κριτική τους σε αλληλοκατηγορίες για τον τρόπο διαχείρισης των νεοφιλελεύθερων μέτρων. Προβάλλουν μάλιστα ως «εναλλακτική πολιτική» δευτερεύουσες ρυθμίσεις, στη βάση των οποίων επιχειρούν να δημιουργήσουν ψευτοδιλήμματα και μια αληθοφανή «πολιτική αντιπαλότητα». Με τη βοήθεια των κυρίαρχων media, κυβέρνηση και αξιωματική αντιπολίτευση, προβάλλουν το δίπολο μεταξύ «προοδευτικών» και «συντηρητικών» δυνάμεων, μεταξύ Τσίπρα και Μητσοτάκη, κοκ, ως τη μόνη δυνατή και ρεαλιστική επιλογή.! Αποσιωπούν ότι «συγκλίνουν» στην πολιτική της «Λιτότητας και Επιτροπείας», στο πλαίσιο των νεοφιλελεύθερων κατευθύνσεων της Ευρωζώνης και της άρχουσας ελίτ.

Παρά ότι σε επίπεδο διακηρύξεων, ΣΥΡΙΖΑ και ΝΔ έχουν σημαντικές διαφορές, όπως και σε θέματα διαχείρισης των κυρίαρχων συμφερόντων, στο πεδίο της οικονομικής πολιτικής και της υποταγής στον Ευρω-Ατλαντισμό, κινούνται στο «ίδιο μήκος κύματος». Χαρακτηριστικές είναι οι εξαγγελίες Τσίπρα και Μητσοτάκη στη ΔΕΘ (για μείωση φορολογίας εταιρικών κερδών και μερισμάτων, διατήρηση προνομίων ολιγαρχίας, συγκάλυψη λαθρεμπορίου καυσίμων, παραγραφή σκανδάλων, επιδότηση ασφαλιστικών εισφορών κá.

Από την άλλη οι δυνάμεις της «συστημικής» αντιπολίτευσης, παρά την κριτική τους, κύρια επιδίωξη έχουν τη συμμετοχή σε κυβερνητικά σχήματα «νομής της κυβερνητικής εξουσίας» και ταυτόχρονα να λειτουργήσουν ως «ανάχωμα» στις λαϊκές δυνάμεις που αναζητούν πραγματική έκφραση των συμφερόντων τους στη ριζοσπαστική αριστερά.!

9.Η Εναλλακτική Οικονομική Πολιτική ως...όχημα ελπιδοφόρας προοπτικής

Για τη «Λαϊκή Ενότητα», «φιλολαϊκή πολιτική εξόδου από την κρίση», σημαίνει την εφαρμογή «μεταβατικού προγράμματος» με σοσιαλιστική προοπτική.!

Οι βασικοί άξονες ενός τέτοιου προγράμματος είναι:

- Κατάργηση της Λιτότητας και Επιτροπείας και όλων των αντεργατικών ρυθμίσεων.
- Διακοπή πληρωμής του δημόσιου χρέους, με στόχο τη βαθειά διαγραφή του.
- Αποδέσμευση από Ευρωζώνη, ρήξη με ΕΕ, Ανάκτηση Εθνικής & Λαϊκής Κυριαρχίας.

- Εθνικοποίηση τραπεζών, εφαρμογή «Σεισάχθειας» στα χρέη λαϊκών νοικοκυριών.
- Ανάκτηση δημοσίου ελέγχου στις κερδοφόρες ΔΕΚΟ και επέκταση τους σε κρίσιμους τομείς.
- Πρόγραμμα παραγωγικής ανόρθωσης, αύξηση του ΠΔΕ, νέες θέσεις εργασίας, μείωση ανεργίας.
- Κλαδικές πολιτικές (βιομηχανία, γεωργία, ενέργεια, τουρισμός, κá) με φροντίδα στο Περιβάλλον.
- Αύξηση κοινωνικών δαπανών για Παιδεία, Υγεία, Πολιτισμό, Πρόνοια, στήριξη ΑμεΑ και Πολύτεκνων.
- Άμεση αύξηση κατώτατου μισθού στα 751 € και παροχή 13^{ης} σύνταξης.
- Προοδευτική κλίμακα φορολογίας εισοδήματος και αφορολόγητο 12.000 €.
- Δραστική μείωση έμμεσων φόρων σε είδη πρώτης ανάγκης και υπηρεσίες κοινής ωφέλειας.
- Μείωση φορολογίας στα καύσιμα και ιδιαίτερα στο πετρέλαιο θέρμανσης.
- Κατάργηση ΕΝΦΙΑ και επιβολή φορολογίας στη μεγάλη περιουσία (ακίνητη και κινητή).
- Πάταξη λαθρεμπορίου, κατάργηση προνομίων ολιγαρχίας, έλεγχος στις «τριγωνικές συναλλαγές», στις off-shore εταιρίες και στις διάφορες «λίστες» φοροδιαφυγής.
- Ανάπτυξη διεθνών σχέσεων με όλες τις χώρες, στη βάση της ισότιμης συνεργασίας, τη ειρήνης και του αμοιβαίου οφέλους.

Η προώθηση των παραπάνω μέτρων συνδέεται άμεσα με την ανάπτυξη των κοινωνικών αγώνων και τη δημιουργία κοινωνικού και πολιτικού μετώπου των αριστερών, αντιμνημονιακών, πατριωτικών δυνάμεων και την ανάδειξη μιας λαϊκής κυβέρνησης που θα τα κάνει πράξη. Οι δυνάμεις που έχουν ζωτικό συμφέρον από την προώθηση αυτού το «σχεδίου», είναι οι δυνάμεις της μισθωτής εργασίας, οι απόμαχοι της δουλειάς, οι αγρότες, οι ΕΒΕ, τη νεολαία, η προοδευτική διανόηση και άλλα λαϊκά στρώματα.

Η εναλλακτική πολιτική ...με τα λόγια του ποιητή.!!

....«Χρειάζονται πολλά ν' αλλάξεις τον κόσμο. Οργή και επιμονή. Γνώση και αγανάκτηση. Γρήγορη απόφαση, στόχευση βαθιά. Ψυχρή υπομονή, κι ατέλειωτη καρτερία. Κατανόηση της λεπτομέρειας και κατανόηση του συνόλου. Μονάχα η πραγματικότητα μπορεί να μας μάθει ....πως την πραγματικότητα ν' αλλάξουμε»....!!

(Απόσπασμα από το θεατρικό του Μπ. Μπρέχτ «Η απόφαση», 1930)

Η Εναλλακτική Πολιτική ...με όρους κινήματων !!

"nous sommes le pouvoir"

Πρωτοβουλία για Λαϊκό Δημοψήφισμα.

Το € είναι δικτατορία, οι τραπεζίτες στη φυλακή.!!

(*) Το κείμενο αποτελεί βασικά σημεία της εισήγησης στην εκδήλωση της ΛΑΕ Α' Αθήνας και του Τμήματος Οικονομικής Πολιτικής με θέμα: «Προϋπολογισμός 2019: Ένας σαν τους άλλους. Ταξικός, Αντιλαϊκός, Μνημονιακός» (Τετάρτη, 19.12.18, Ξενοδ. "Oscar", Σταθ.Λαρίσης)